

ΠΕΡΣΑΙ

διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα 485
 καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιά τε κόλπον, οὐ
 Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεί ποτῶ·
 κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιίδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πολίσματ' ἔσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλείστοι θάνου 490
 δίψῃ τε λιμῶ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
 χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξιού πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος,
 Ἴδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς 495
 χειμῶν' ἄωρον ὤρσε, πηγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἀγνοῦ Στυμμόνος. θεοὺς δέ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότε ἤνχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο 500
 στρατός, περᾶ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
 χῶστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῖ
 ἀκτίνας ὠρμήθη, σεσωμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί· 505
 πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτύχει δέ τοι
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κᾶτυχον σωτηρίας,
 Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ,
 ἤκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες, 510
 ἐφ' ἔστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἤβην χθονός.